

BALADA LUI DANIEL BĂNULESCU

EDIȚIE DEFINITIVĂ

Tracus Arte

2017

Cuprins

Prologul baladei lui Daniel Bănulescu	7
Magazinul de jucării „Romarta Copiilor”	10
Școala generală nr. 27	13
Grădina Zoologică.....	15
Biblioteca municipală „Mihail Sadoveanu”	19
Liceul „Dimitrie Cantemir”	20
Sala de forță de sub velodromul parcului sportiv „Dinamo”	22
Cenacul „Universitas”	24
Berăria „Gambrinus”	29
Navetă din Gara de Nord.....	31
Calea Dorobanți. Și dansa atât de frumos, încât au trebuit să-l îngroape	34
Foișorul de foc. La vrăjitoare	37
Strada Căderea Bastiliei 19. Mansardă, cămăruța numărului 4.....	39
Muzeul „Antipa”	40
Stația de metrou „Piața Unirii”	42
Hanul lui Manuc	45
Strada „Doctor Felix”. Prințesa	47
Grădina „Cișmigiu”	49
Poem de scris pe un zid în Piața Universității	53
Epilogul baladei lui Daniel Bănulescu	54
<i>Romanul receptării critice</i>	56

PROLOGUL BALADEI LUI DANIEL BĂNULESCU

Fac parte din cei 20-30 de inși care conduc lumea

Timizi neștiuți disperați

De la posturile lor de comandă cu birourile

răsturnate

De pe fundul genții Diavolului

Amestecați printre planurile lui printre rechizite

și chitanțe

Ținând în echilibru fragil păcatele lumii

Rugându-se neîncetat

Ca Dumnezeu să-i treacă între numărul acelor

Pentru care Dumnezeu iartă o cetate

Mi-am tras în rugăciunea mea și mâinile

și picioarele

Am ieșit din lume ca și cum m-aș fi smuls

dintr-un viol

În care eu îmi revărsam bărbăția

Și tot eu țineam fata

În care doar trecând în acea clipă pe stradă

Deveneam pentru a treia oară neîntrerupt

vinovat

Mi-am sprijinit fruntea

De geamul răcoros al rugăciunilor mele

Respect pentru oameni și cărți

Mi-am amintit că:

„Oricine va invoca Numele lui Dumnezeu

Va fi mântuit”

Am invocat numele lui Iehova și-am așteptat

Pe strada mea locuiește moartea

Dând cu piciorul tuturor celor ce locuiesc pe strada mea

În șosetele mele se bălăcește moartea

Prin iarba sexului iubitei mele moartea sare

ca un roi de lăcuste

Dacă deschid gura pe buzele mele iese moartea

Dar dacă n-o deschid

Moartea continuă să alerge înlăuntrul meu

Ca pe un fericit Zid al Morții

Moartea îmi șoptește cuvintele

Și tot moartea îmi prescrie marile ei

tratamente de sănătate

De moarte mi-e frică și totuși către moarte

zilnic alerg

Cu șlițul desfăcut de ațățători colțișori

de cucoană

Și dansând

Acum moartea mea s-a ridicat către mine

Mi-a pus labele ei din față pe umeri

Mă adulmecă ușor dar nici eu nu încetez

să mă rog

Și aproape orice lucru pământesc și real

E o păpușă cu ochii scoși și gâtul tăiat

Tolănită între labele ironice ale morții

De la etajul întâi al blocului în care mă rog

Rugăciunea mea iese pe fereastră

Taie ancora cu care blocul meu era legat
de pământ
Și blocul începe să se înalțe în văzduh
urmat de sufletul meu

Lăsând în depărtare
Zilele în care viața mea căra gunoi
cu spinarea
Observând cu surprindere cum rugăciunea mea
Își permite familiarități discutabile cu îngerii

Penetrând până în cel de-al nouăsprezecelea cer
Acolo unde moartea își pierde din puteri
Și-și unește glasul cu glasul rugăciunilor mele

Penetrând mai departe
Printre ostroavele drept-credincioșilor
Printre munții de pilaf ai celor blânzi
și dezgustați de pilaf
Printre inimile fierbinți ale covorașelor
de șters pe picioare
Printre care viețuiesc cu care mă învelesc
și de sub care cânt

Rămân atârnat de rugăciunile mele
Trăgându-mi în interiorul rugăciunilor mele
și mâinile și picioarele

Plin de o bucurie sălbatică
Rugându-mă neîncetat
Ca Dumnezeuul meu Iehova
Să mă treacă între numărul acelor
Care dansează numai cu Numele
Dumnezeului lor în minte
Și pentru care Dumnezeu iartă o cetate

MAGAZINUL DE JUCĂRII „ROMARTA COPILOR”

O făptură nefolositoare ca un dans.

Sau folositoare ca un dans.

Și încăperea ca o pudră –

Plină de fotografii mărunți care izbucnesc

În scurte urale de lumini

Ca un copil bolnav

Care simte

Că toate perechile din bloc care fac dragoste

Lucrează încă la forma capului lui.

Și cum îi lovesc jucăriile

Cu eticheta fabricii de jucării.

O plăcere adâncă. O frumusețe disperată.

Copil fiind

Privind copacul din fața ferestrei tale.

Iubit și iubită împlețiți încă în aceeași făptură

Folositoare ca un dans.

Sau nefolositoare.

ȘCOALA GENERALĂ NR. 27

Și înu-aderă o cucușă cuibășă profunzime și căută
mă înrepta lăpăși un zădă

Ami fost deșinai și corupționer înu-ă cucușă
În lucrare leară poftelășă mără îl se aruncă în der
cătun-ă anfel de răpă

La firore cindă
Din curălele cerușă
Păcună asupră mără căre-ă bîndă mără